
Premiera predstave **Dol** v **Prešernovem** **gledališču**

RA SLOVENIJA 1, 11.12.2016, **DOGODKI IN ODMEVI**, 15.46

Oder **Prešernovega gledališča** v Kranju je bil sinoči prizorišče četrte premiere in slovenske krstne izvedbe besedil **Dol**, sodobnega italijanskega dramatika Spira Scimoneja. V prevozu in režiji Marka Sosiča in ob dramaturgiji Barbare Skubic smo gledali izključno moško igralsko postavo: **Petra Musevskega**, **Miha Rodmana**, **Boruta Veselka** in Aljoša Trnovša. Predstavo si je ogledala Tadeja Krečič.

TADEJA KREČIČ: Igra **Dol** se začne z zelo vsakdanjo realistično situacijo. Moški, **Peter Musevski** se brije v kopalnici. V njej preseneča središčni položaj velikanske straniščne školjke. Ta daje slutiti, da bo realizma kmalu konec. In res. Iz školjke se zasliši glas sina brijočega se moškega, ki hoče od tam **dol** priti gor, da zajame zrak kot pravi. In ni edini. Od **dol** pride nato še duhovnik in pozneje mežnar, vsak s svojim absurdnim pripovedovanjem o tistem **dol** in gor, o človeku, ki igra pod mostom svojima otrokoma, o nekih zadregah in osvoboditvah. Nekako se vse skupaj zdi, kot da gre po Becketovsko ali pa Ionescovsko od nikoder v nikamor. Aburdnost poudarja govor, množica skoraj nadležno ponavljajočih se trditvev ustvarja nekakšno napetost in nelagodje, ki se razpočita ob pretresljivi spovedi mežnarja, žrtve spolne zlorabe nekega očeta Sergia. Vendar kljub pretresljivosti uprizorjene potlačene travme iz otroštva Aljoše Trnovška, pritegne pozornost in pogled vrhunsko odigrana vloga duhovnika Don Carla Borusa Veselka v ozadju. Že sicer precej napet, zdaj se ve zakaj, se ob Mežnarjevem priznanju dobesedno krotoviči, muči kot kakšen Schilejevski lik, toliko da si ne izpraska oči, kajti če mežnarja muči posledica nasilja je Don Carlo tisti, ki ga muči krivda. Krivda človeka, ki je vedel pa ni povedal in ničesar naredil. Večna tema torej, kot je večna tudi tema osvoboditve na družbeni ravni, človekovega spoznanja in posledičnega premika v dejanjih, nenazadnje pa neuničljivega upanja, metaforično svetlobe, ki preplavi oder ob koncu. **Dol** je tako znova ena izmed predstav kranjskega gledališča, ki pred gledalca brezkopromisno postavlja probleme tega trenutka in ga potiska v premislek o njih.